

РЕШЕНИЕ

№ 6409

гр. София, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 18.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5157** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 266, ал. 5 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците /ЗМДВИП/.

Образувано е по жалба от „К. С.“ - ЕООД – [населено място], представлявано от управителя Б. А. чрез адв. Л. К. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № BG16RFOP002-2.095-3357/30.03.2022г, издаден от Д. К.-началник сектор „Проверки“ в ТД на НАП-гр. Б., потвърден с Решение № АУПДВ-8/27.04.2022г. на Директора на ТД на НАП - С., с който са установени неправомерно получени средства в размер на 12 595,90 лева и дължима законна лихва от 27.01.2021г. до 30.03.2022г. в размер на 1397,85 лева във връзка с предоставена безвъзмездна финансова помощ по схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2095 и BG16RFOP002-2.097 „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ (ОПИК) 2014-2020г. С жалбата се иска отмяна на оспореното АУПДВ и потвърждаващото го решение, като неправилно и незаконосъобразно, поради неправилно приложение на материалния закон, необоснованост и несъобразяване с целта на закона. На самостоятелно основание жалбоподателят счита, че процесният АУПДВ е нищожен като издаден от некомпетентен орган.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Моли за присъждане на сторените съдебни разноски по делото.

Ответникът – началник сектор „Проверки“ при ТД на НАП – [населено място] К. чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На „К. С.“- ЕООД е предоставена безвъзмездна финансова помощ по схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2095 и №BG16RFOP002-2.097 „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020. За основна икономическа дейност на дружеството е посочена 5610-Дейност на ресторанти и заведения за бързо обслужване, извършвана в ресторант, [населено място], [улица] съгласно представено Удостоверение за категоризация – ресторант със 150 места.

По първа фаза

В оценителна сесия 3 е подадено Проектно предложение BG16RFOP002-2.095-3357/06.01.2021г. със заявена помощ 23 094,39 лв., представляваща 20 % от реализирания оборот. За референтния период е посочен оборот 115 471,96 лв. Със заповед № З-ЦУ-109/22.01.2021г. е одобрена сума 23 094,39 лв. с автоматична обработка, изплатена на 27.01.21г.

Поради продължаване на епидемичната обстановка, на лицата получили помощ по фаза 1 от горесцитираната оперативна програма, от НАП е изпратено автоматично съобщение за подпомагане по Втора фаза при спазване на Условието за кандидатстване.

По втора фаза

В оценителна сесия 1 е подадено Проектно предложение BG16RFOP002-2.095-1426/06.03.2021г. със заявена помощ 13 367,55 лв., представляваща 20 % от реализирания оборот. За референтния период е посочен оборот 66 837,74 лв. Със заповед № З-ЦУ-741/30.03.2021г. е одобрена сума 13 367,55 лв. с автоматична обработка, изплатена на 31.03.21г.

С № BG16RFOP002-2.095-3357-R004/27.01.2022г е изпратено Уведомление по АПК, с което от жалбоподателя са изискани доказателства за разплащане относно описаните в отчета разходооправдателни фактури, съкратени периодични отчети от ФП за референтния период, приходи от продажби в лева, неотчетени през фискално устройство, писмени обяснения за дейността, обектите и на база на коя заповед са били затворени, категоризация. Уведомлението е отворено на 31.01.22г. и на 07.02.2022г. са представени част от исканите документи.

С № BG16RFOP002-2.095-3357-R006/10.03.2022г е изпратено Искане, с което са изискани справка, извлечение от банкова сметка и др. документи за получени приходи от дейността на затворените обекти по банка през референтния период, които не са отчетени чрез ЕКАФП за обороти посочени в заявленията за референтните периоди. Също така са изискани обяснения дали има приходи, посочени в СД за м.12-2019, м.01-2020 и м.02-2020г., м.03.-2020г. и такива през периода 28.11.2019г.-30.11.2019г., които не са от затворения обект. На 13.03.22г. са представени исканите документи.

След преглед на представените документи в ИСУН, данни от НАП, са установени

несъответствия на декларираните обороти за референтния период за Първа и Втора фаза поради некоректно определен референтен период, поради което с оспорения АУПДВ № BG16RFOP002-2.095-3357/30.03.2022г, издаден от Д. К.- началник сектор „Проверки“ в НАП въз основа на Заповед №ЗЦУ-3473/01.12.2021г. на ИД на НАП, с който са установени неправомерно получени средства в размер на 12 595,90 лева и дължима законна лихва от 27.01.2021г. до 30.03.2022г. в размер на 1397,85 лева във връзка с предоставена безвъзмездна финансова помощ по схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2095 и BG16RFOP002-2.097 „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ (ОПИК) 2014-2020г. Органът по приходите е приел, че в хода на проверката са установени факти, които не са били известни към момента на автоматичната проверка за получаване на БФП по първата и по втората фаза, а именно че според органа са разширени референтните периоди по двете фази, с което бил завишен оборота за кандидатстване. На база на така приетата фактическа обстановка органът по приходите е заключил, че за жалбоподателя не са изпълнени изискванията на чл. 26б от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 15 март 2020 г. за преодоляване на последиците и то се явява недопустим кандидат за референтен период 29.10.2019г.- 27.11.2019г. до 23.30 часа и референтен период м.03.2020г., респ. няма основание за получаване на част от получената безвъзмездна финансова помощ по фаза 1 - BG16RFOP002-2.095 и фаза 2- BG16RFOP002-2.097 на процедура „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020.

С Решение № АУПДВ-8/27.04.2022г. на Директора на ТД на НАП - С. е потвърден АУПДВ № BG16RFOP002-2.095-3357/30.03.2022 г., издаден от Д. К. на длъжност началник сектор „Проверки“ НАП-ЦУ.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна-адресат на оспорения акт и с наличен правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В чл. 26б, ал. 5 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., за преодоляване на последиците е определено, че вземанията за възстановяване от неправомерно изплатени или недължимо платени суми са публични държавни вземания, като актовете по чл. 16б от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се издават от органи по приходите, оправомощени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. В случая със заповед № 3-ЦУ-3473/01.12.2021г. изпълнителният директор на НАП е определил органите, които да извършват проверки и издават актове за установяване на публични държавни вземания по чл. 16б, ал. 3 от ДОПК, вр. с чл. 26б, ал. 5 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020г. за преодоляване на последиците. Съгласно заповедта проверката по отношение заявлението на „Кохинор София“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], е възложена на Й. И. С. – ТД на НАП С., а оправомощено лице да издаде АУПДВ е Д. И. К.– ТД на НАП Б.. От данните по делото е видно, че проверката е проведена от Й. С., а актът е издаден от Д. К., което води до извод за компетентност на органа издал оспорения акт.

Актът е изготвен в предвидената от закона писмена форма с реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК. Същият съдържа фактически и правни основания за неговото издаване.

Съдът не констатира допуснати нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на настоящия АУПДВ. Жалбоподателят е уведомен за образуваното административно производство по реда на чл. 26 от АПК, разяснено му е било и, че в резултат на извършената проверка част от изплатената БФП подлежи на възстановяване.

Съдът намира, че акта е материално незаконосъобразен.

В настоящото производство страните не спорят относно вида и характера на дейността на дружеството, както и че същото отговаря на изискванията да бъде прието като микро, малко и средно предприятие. Не са спорни също така и оборотите взети предвид при изчисляване на дължимата финансова помощ. Не е спорно и обстоятелството, че през периода 29.10.2020г. – до 23. 30ч. на 27.11.2020г., дейността на жалбоподателя е била обхваната от действието на заповед № РД-01-626/27.10.2020г. и заповед № РД-01-655/13.11.2020г. на министъра на здравеопазването, но през този период същата е била ограничена във връзка с въведените изисквания за физическа дистанция и намалено работно време. Не е спорно и обстоятелството, че през периода 01.03.2021г. –31.03.2021г., дейността на жалбоподателя е била обхваната от действието на заповед №РД-01-132/26.02.2021г. и е било удължено до (в сила от 01.02.2021 г. до 31.03.2021 г.)на министъра на здравеопазването, но през този период същата е била ограничена във връзка с въведените изисквания за физическа дистанция и намалено работно време. Не е спорно по делото и, че за останалия период от 23. 30ч. на 27.11.2019 г. до 31.01.2020г. жалбоподателят е преустановил изцяло дейността си на основание заповед № РД-01-677/25.11.2020г. и заповед № РД-01-718/18.12.2020 г. на министъра на здравеопазването, с които изцяло е преустановена дейността на заведения, от типа на заявените за подпомагане (ресторанти), които не са обвързани с места за настаняване (хотели). Не се спори, че дейността на жалбоподателя е била засегната от: Заповед № РД-01-626/27.10.2020г., влизаща в сила от 29.10.2020г.; Заповед № РД-01-655/13.11.2020г., влизаща в сила от 14.11.2020г.; Заповед № РД-01-677/25.11.2020г., влизаща в сила от 23:30 на 27.11.2020г.; Заповед № РД-01-718/18.12.2020г. и е било удължено до 31.01.2021г.; Заповед №РД-01-132/26.02.2021г. и е било удължено до 31.03.2021г. (в сила от 01.02.2021 г).

Спорният по делото въпрос е дали при определяне на безвъзмездната помощ следва да се вземат предвид и периодите през които дейността на жалбоподателя е била само ограничена (29.10.2020 г. – до 23. 30ч. на 27.11.2020г. и м.03.2021г.), а не изцяло преустановена, съответно при определяне размера на безвъзмездната помощ да се вземе предвид оборота на дружеството, относим и към посочения период на ограничаване на дейността на дружеството със заповед № РД-01-626/27.10.2020г., заповед № РД-01-655/13.11.2020г. и заповед №РД-01-132/26.02.2021г.на министъра на здравеопазването.

Разпоредбата на чл. 26б ал. 1 от ЗМДВИП посочва, че на микро, малки и средни предприятия, които в изпълнение на заповед на министъра на здравеопазването при извънредна епидемична обстановка са преустановили дейността си след 1 ноември 2020г., се предоставят безвъзмездни средства в размер на процент от оборота им без ДДС за същия календарен период в рамките на периода от 1 март 2019 г. до 29 февруари 2020г. включително, за срок до отпадането на съответното основание за

преустановяване на дейността.

С Решение № 947 от 18.12.2020 г. на Министерски съвет на Република България, на основание чл. 26б от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, е дадено съгласие министерството на икономиката, със средства по Оперативна програма "Иновации и конкурентоспособност" в размер 156 000 000 лв., да обяви процедура на директно предоставяне с конкретен бенефициент - Националната агенция за приходите (НАП), като е определено, че НАП е администратор на помощта по мярка "Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки". Посочено е, че целта на процедурата на директно предоставяне е да се осигурят средства за обезпечаване на плащанията към крайните ползватели по мярка "Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки". С решението са одобрени критерии и ред, по които НАП предоставя на микро, малки и средните предприятия помощта.

В утвърдените за програмата "Условия за кандидатстване и условия за изпълнение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма "Иновации и конкурентоспособност" 2014-2020, Схема за набиране на заявления за подкрепа BG16 RFOR002-2. 095 "Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки", по точно в т. 11. 1-4 "Критерий за допустимост", е предвидено, че допустими за кандидати за предоставяне на помощта са тези предприятия/юридически лица, чиято дейност е преустановена или ограничена вследствие на заповеди №№ РД-01-626/27.10.2020г., РД-01-655/13.11.2020 г., РД-01-677/25.11.2020 г., РД-01-718/18.12.2020 г., РД-01-20/15.01.2021 г., РД-01-52/26.01.2021 г. и РД-01-132/26.02.2021 г. на министъра на здравеопазването.

Развилите се в тази връзка спорове са отнесени чрез касационни жалби до ВАС, който е формирал безпротиворечива практика: решение № 3808/20.04.2022 г. на ВАС по а. д. № 10164/2021 г., VII о.; решение № 3022/31.03.2022 г. на ВАС по а. д. № 10880/2021 г., VII о. и решение № 596/25.01.2021 г. по а. д. № 9513/2021 г. на ВАС, VII о. Съдът е приел, че Условията за кандидатстване, утвърдени като част от документите по програмата, са влезли в сила и са задължителни както за кандидатите, така и за органа, който ръководи административното производство. Административният орган е длъжен да ги приложи, а съдът – да извърши проверка дали административният орган е спазил тези условия при постановяване на административния акт. В тази връзка при определяне на референтния период за установяване размера на дължимата безвъзмездна помощ съдът дължи съобразяване с критериите, въведени с Условията за кандидатстване по програмата. След като условията допускат до участие за помощта кандидати, чиято дейност е била ограничена от някоя от посочените по-горе заповеди на министъра на здравеопазването, а не само такива, чиято дейност е преустановена в следствие на тези заповеди, то съдът приема, че безвъзмездна помощ се дължи и за периодите на ограничаване на дейността.

Както в т.2 от Решение № 947 от 18.12.2020 г. на Министерски съвет на Република България, така и в Условията за кандидатстване по мярка "Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки", е предвидена подкрепа на предприятията, засегнати от противоепидемичните мерки. Такова засягане е налице във всички случаи, в които има неблагоприятно въздействие върху правната сфера на адресатите на въведените противоепидемични мерки. Съдът

приема, че в конкретния случай е налице такова неблагоприятно въздействие, изразяващо се в ограничаване на дейността на ресторант „К.“, в резултат на противоепидемичните мерки, въведени със Заповеди № РД-01-626/27.10.2020г., РД-01-655/13.11.2020г., РД-01-677/25.11.2020 г., РД-01-718/18.12.2020 г., РД-01-20/15.01.2021 г., РД-01-52/26.01.2021г. и РД-01-132/26.02.2021г. на министъра на здравеопазването.

Извод за незаконосъобразност на оспорения АУПДВ произтича и от противоречието на съдържанието на акта с основни принципи на административния процес. Съгласно чл. 6, ал. 1 от АПК административните органи упражняват правомощията си по разумен начин и справедливо. Няма разум, нито справедливост в това органът, явяващ се функционална част от НАП, да иска връщане с лихва на помощи, получени от лицето при спазване на условия, утвърдени от НАП. Ако органите на НАП считат, че утвърдените от агенцията правила са били в противоречие със закона, то няма разум и справедливост като последица от това да прилагат санкционната норма на чл. 26б ал. 5 от ЗМДВИП спрямо лице, което не носи отговорност за това нарушение. При установените по делото факти следва да се приеме, че жалбоподателят е получил средствата по акта при липсата на която и да е от предпоставките по чл. 26б ал. 5 от ЗМДВИП за връщането им.

Оспореният акт е издаден в противоречие със закона и с неговата цел – основания за отмяната му по чл. 146, т. 4 и 5 от АПК. Оспорването е основателно, поради което на основание чл. 172, ал. 2 от АПК обжалвания акт за установяване на публично държавно вземане следва да се отмени от съда.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 1 000 лева: 50 лева д.т. и 950 лв. за адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна помощ. Съдът счита за неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, който е обоснован от фактическата и правна сложност на делото.

Водим от горното, Административен Съд С. - град, III отделение, 55 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на публично държавно вземане № BG16RFOP002-2.095-3357/30.03.2022г, издаден от Д. К.- началник сектор „Проверки“ в ТД на НАП-гр. Б., потвърден с Решение № АУПДВ-8/27.04.2022г. на Директора на ТД на НАП - С., с който са

установени неправомерно получени средства в размер на 12 595,90 лева и дължима законна лихва от 27.01.2021г. до 30.03.2022г. в размер на 1397,85 лева във връзка с предоставена безвъзмездна финансова помощ по схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2095 и BG16RFOP002-2.097 „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ (ОПИК) 2014-2020г.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите, да заплати на „К. С.“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Б. А., разноски по делото в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд на РБ, в 14 - дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: